

Verslag Landelijke bijeenkomst 15 maart 2014 “Versterk je Gemeenschap”

Enthousiaste verhalen rond de vraag: Wat heb je in huis? Waar ben je trots op en wil je graag aan anderen laten zien?

Hieronder beschrijven we een aantal situaties in plaatselijke geloofsgemeenschappen en nog bestaande parochies, waar de deelnemers op 15 maart vol enthousiasme over vertelden: dat hebben we in huis, daar zijn we rijk mee! Hieronder volgen een aantal van deze verhalen, met de bedoeling dat deze aangevuld kunnen worden. Hoe meer positieve ervaringen verzameld worden, hoe beter we elkaar kunnen helpen om ook naar de toekomst vitale gemeenschappen te blijven.

1. Rond de zondagsliturgie (met name alternatieve vormen):

1.1. “Wij organiseren regelmatig een woord- en lied viering: we lezen enkele bijbelteksten. Iemand uit ons midden vertelt een persoonlijk verhaal over de betekenis van haar/zijn geloof in het dagelijkse leven. We zingen veel samen en komen tot gezamenlijk gebed. Er is een moment waarop alle aanwezigen in beweging komen en een licht aansteken als uitdrukking van persoonlijk gebed”.

1.2. “Wij werken aan een eenvoudige woord- en gebedsviering, waarin stilte, een meditatief moment, een persoonlijk getuigenis en de zang ons gezamenlijk gebed inluit. Het is een eenvoudige vorm waarin velen van ons kunnen voorgaan, en we niet afhankelijk blijven van professionele voorgangers”.

1.3. “Wij organiseren elk jaar 3 maal een agapè viering, waarin eenvoudige tekenen van brood, druiven, water gedeeld kunnen worden, en er ruime aandacht is voor stil gebed; een belangrijk moment is het onderlinge gesprek, waarbij de inbreng van iedereen op prijs gesteld wordt”.

1.4. “Met een groep van 12 parochianen gaan we maandelijks een avond, en soms een hele middag, in bezinning n.a.v. de bijbelteksten van de zondag, en via de onderlinge bezinning ondersteunen we ieder op onze manier degene die namens ons en vanuit de gemeenschap voor zal gaan. Het gaat om zo direct mogelijke ervaringen uit ons dagelijks bestaan. Van belang is het moment waarop onze voorgangers op Pinksteren een zending ontvangen vanuit de gemeenschap. De kaars die dan wordt aangereikt brandt op elke zondag waarop een van ons voorgaat.”

2. Rond kind en gezin:

2.1. “We zoeken mogelijkheden, praktisch en dichtbij, om ouders en hun kinderen samen aan het werk te zetten ter voorbereiding van hun gezinsviering. Het is belangrijk voor ons dat het niet alleen een kinderaangelegenheid wordt”

2.2. “We organiseren elke maand een soort ‘jeugdcafé’ om jonge mensen elkaar te laten ontmoeten om samen ruimte te scheppen voor ieders geloofsovertuiging. We zijn ons ervan bewust dat er op de meeste plaatsen weinig ruimte voor is.”

3. Rond Goede week en andere hoogtijdagen:

3.1. “Als er bij ons geen eigen vieringen, zoals de paaswake, gehouden mogen worden en gedirigeerd worden naar een andere kerk (het zogenaamde eucharistische centrum), zoeken wij naar een eenvoudige vorm om op onze eigen plek samen de feestdagen te kunnen vieren. Dat hoeft voor ons geen eucharistie te zijn, en dat heeft het voordeel dat we dan veel minder gebonden zijn aan allerlei

regels. We vinden het van groot belang dat op onze eenvoudige manier de verhalen uit de Schrift blijven klinken en dat wij daarvan kunnen getuigen, zingen en bidden”.

4. Rond ontmoeting, bezinning en leren:

4.1. Gemeenschapsbezinning: “Twee maal per jaar nodigen we alle parochianen uit om samen op zondagmorgen in bezinning te gaan. We denken na over centrale momenten van onze geloofstraditie, zoals het Onze Vader, de Bergrede, het magnificat, de 10 woorden enz.. Beelden, muziek, zang en gebed begeleiden onze meditatieve bijeenkomst en het geheel wordt telkens afgesloten met een korte, eenvoudige viering van brood en beker.”

4.2. Afzonderlijke Leerhuis bijeenkomsten: “We organiseren vier maal per jaar een avond- of middagbijeenkomst in de vorm van een leerhuis: samen nadenken en spreken over kernmomenten uit onze geloofstraditie. Soms nodigen we iemand van buiten uit, soms zijn we in staat het zelf in te vullen. Als werkgroep Leerhuis zoeken we telkens naar aansprekende vormen die toegankelijk zijn voor ieder. De kunst is het om mensen te motiveren er aan mee te doen. Meestal nodigen we mensen persoonlijk uit.”

4.3. Samen bijbel lezen: “Elk jaar, in de advent en in de veertigdagentijd, lezen we met een groep van parochianen en leden van de PKN gemeente 4 weken lang elke dag thuis een gedeelte uit een bijbelboek en bespreken de gelezen teksten op een avondbijeenkomst (vier keer). Het blijkt een heel goede manier te zijn om jaar in jaar uit met elkaar daarin verbonden te blijven. We zijn er enthousiast over!”

5. Rond dienst aan anderen In onze maatschappelijke context:

5.1. “In ons dorp zoeken we telkens aansluiting bij initiatieven van dienst aan anderen en ontmoeting. Er zijn veel initiatieven die voor ons interessant zijn om ons daarbij aan te sluiten. We hoeven niet alles zelf uit te vinden en te organiseren. En het werkt wederzijds: anderen gaan met onze initiatieven meedoen.”

5.2. Solidariteitsacties zijn voor ons van meet af aan oecumenisch: we doen samen de voedselbank, zorgen dat we samen verantwoordelijk zijn voor ondersteuning aan daklozen, mensen in isolement enz.”

5.3. Dienstverlening op anonieme basis: “Via mail, Facebook, sms, zijn in ons dorp en in de regio minstens 100 mensen met elkaar verbonden, zonder dat er namen bij vermeld worden. Ze zijn ieder op eigen wijze in te zetten voor diensten die gevraagd worden waarbij snel hulp nodig is. Zo is er hulp door enkelen aan iemand die zelf niet in staat is zijn verhuizing voor te bereiden en te betalen. Zo is er ondersteuning voor iemand die naar het ziekenhuis gebracht en gehaald moet worden. Enz. Het loopt als een trein, er wordt bijna nooit vergeefs beroep gedaan op hulp en dienstverlening. We noemen ons ‘De Gideonsbende’, naar het verhaal van Gideon met zijn bende in Rechters 7.”

6. Rond pastorale verantwoordelijkheid en leiderschap: “Zoals op veel plaatsen in het moeilijk om mensen bereid te vinden om officieel lid te worden van de pastoraatsgroep en/of locatieraad. Mensen voelen er weinig voor om officieel door het bisdom benoemd te worden. Daarom hebben wij een aantal parochianen gevraagd om inofficieel het leiderschap in onze gemeenschap te ondersteunen. Er zijn slechts enkele leden officieel benoemd maar zij kunnen voor allerlei klussen

gevraagd worden te helpen. Zij vormen daarmee een soort vangnet voor degenen die formeel de verantwoordelijkheid dragen. We noemen hen de groep "Daniel".

Zo zijn er veel meer verhalen te vertellen. Daarom onze vraag allereerst aan ieder die mee gedaan heeft op 15 maart: heb je vanuit jouw gemeenschap ook een verhaal over iets waar je trots op bent? Vertel het ons en stuur het naar ons op: info@bezielverbandutrecht.nl

Al deze verhalen over goede initiatieven en ervaringen, willen we bundelen en daarna breder aanbieden aan geloofsgemeenschappen met de vraag of zij hun eigen verhalen willen aanbieden, maar ook met de vraag: waar zou je in geholpen willen worden, waarin wil je ondersteuning. Wat spreek je bijzonder aan en waarin zou je ondersteuning willen om ook zoiets te ontwikkelen in je eigen geloofsgemeenschap?

Zo werken we samen aan vitale gemeenschappen en zo nodig aan nieuwe initiatieven waarmee gemeenschappen die een moeilijke periode doormaken, ondersteund kunnen worden in het geloof in eigen mogelijkheden.

Graag jullie inbreng!

De leden van de kerngroep Beziel Verband en Professorenmanifest